

UN DIA DE BOJOS

El dia 7 de gener de 2020, tots el mestres decideixen deixar de treballar.

Era un dia com els de sempre, tornàvem de les vacances de Nadal i estàvem en rogles de tres o quatre contant-nos on havíem estat o que ens havien dut els Reis d'Orient, qui havia estat a Marràqueix, qui a Barcelona, qui no ha eixit del poble, a qui li han dut el nou iPhone, a qui han castigat per les notes... és a dir, un dia com els de sempre.

Quan ja feia més de mitja hora que estàvem a classe, ens vam adonar que no venia ningun mestre i un company va vore que hi havia una nota damunt de la taula. Una alumna la va agarrar i la va llegir en veu alta per a tota la classe. La nota deia així:

"Bon dia alumnes de primer, en tornar de les vacances, hem pres una decisió que ara vos comuniquem, hui 7 de gener de 2020, tots el mestres hem decidit deixar de treballar de manera immediata i indefinidament.

Hem pres esta decisió per què estem cansats de vosaltres i de tot"

Ens vam quedar tots en silenci durant uns segons. Després uns començaren a plorar, altres xiulaven i cridaven: ostres que bé!, més dies de vacances!, de veres?, per a sempre sense mestres!,, però altres alumnes van començar a fer-se preguntes:... però, i això?, Com guanyaran diners? De que van a viure? No s'avorriran? És una broma?... cadascú estava pensant com era possible que no hi haguera cap mestre... però continuaven els crits eufòrics als que finalment es van afegir tots els alumnes:

Bèeeeeee!!! Visca!!!!, Bravo!!! No hi ha classe!!!!

Vam estar cridant i cantant al voltant de 30 minuts.... fins que un va dir:

-I ara qué fem?- va dir una alumna de primer.

-Tinc una idea... anem a veure si la resta de cursos tampoc té mestres o som els únics- va dir un altre.

Vam fer un recorregut per totes les classes i vam veure que els alumnes estaven sols a les classes, no hi havia cap mestre, però tampoc cap nota. Pareixia que nosaltres érem els únics que sabíem alguna cosa.

Ens vam reunir tots els de la ESO al pati.

-Algú sap alguna cosa del que està passant?, preguntà un alumne de tercer.

-Nosaltres només sabem que els mestres ja no volen treballar- contestà l'alumna que havia trobat la nota.

-I com ho sabeu?, preguntà un altre de quart que no acabava de fiar-se.

-Doncs perquè hem trobat una nota en la classe on ho explicava, contestà un altre. Que els mestres estaven cansats de nosaltres i de tot.

-Hem de fer alguna cosa, no podem quedar-nos amb els braços creuats sense fer res, replicà altre al fons.

Després d'uns minuts en els quals cadascú va opinar el que pensava que es podia fer, vam arribar a la conclusió que el millor era pujar a les xarxes socials tot el que estava passant.

Vam nomenar coordinadora a l'alumna que havia trobat la nota, ella dirigiria i coordinaria tot el que anàvem a fer.

-Val, que tot el món agarre el seu telèfon mòbil i comence a pujar tot el que està passant a esta escola, tot exactament com ha passat- digué ella.

En un moment tots els alumnes estaven a la feina. No vam tardar en tindre respostes d'altres escoles del món on havien passat coses paregudes. Cada alumne anava contant a la resta el que anava descobrint. En uns casos, els mestres van tornar a l'escola en dies, en altres van tardar setmanes, però també hi havia casos en els que no van tornar mai.

Els alumnes es van tornar a reunir al pati. El que al principi va ser motiu d'alegria, pensant que tindríem un dia més de vacances, cada vegada ens preocupava més, podríem no tindre classe mai més. Estavem preocupats pel nostre aprenentatge.

Realment no estàvem disposats a passar-se tot el curs sense fer res, perquè no ens havien donat ninguna raó per la que se n'havien anat. Ninguna cosa realment important.

Caldria organitzar-se si no volíem perdre el curs!

Vam pensar que alguns alumnes de quart, podrien donar classe als de tercer, alguns de tercer als de segon, i alguns de segon als de primer.

Els més llestos de quart, estudiarien les coses de quart i li les explicarien als seus companys, de manera que així tot el món tindria classes i podríem anar avançant.

L'alumne més esportista de cada classe organitzaria les classes d'educació física, i com que en totes les classes hi havia músics de conservatori, farien les classes de música.

En cada classe hi havia una persona que era la responsable de transmetre les "histories" via instagram i altres xarxes socials, per a que la resta d'escoles que els passava el mateix pogueren seguir les classes o copiar el nou sistema que ells havien pensat.

També hi havia un xicotet grup d'alumnes que tractava de posar-se en contacte amb el director de l'escola, per a convercer als mestres que tornaren.

Vam pensar que Isabel, la conserge, guardaria en algun lloc, l'adreça de la casa del director, o el seu correu electrònic o al menys el seu telèfon. En eixa escola, sempre que es perdia alguna cosa li preguntàvem a Isabel i ella ho tenia o sabia on estava.

Al seu despatx, segur que trobàvem la informació que buscàvem.

Vam trobar el correu electrònic del director, i li anàvem enviant tots els avanços que fèiem en classe, els experiments, les explicacions, les classes de gimnàstica, de música...

Havien passat 2 setmanes des de que havien desaparegut els mestres i pareixia que havien passat mesos, quan de repent, al arribar a l'escola de matí, estaven tots els mestres esperant-nos sonrient i aplaudint-nos.

Nosaltres estàvem tots al·lucinats, sense entendre molt bé, per què havien tornat els mestres i per què ens aplaudien...

Ens van explicar que tots el mestres havien acordat deixar les escoles i als alumnes a soles, per a vore si eren capaços d'organitzar-se, col·laborar entre ells, arribar a acords i trobar una solució, com ells ens havien ensenyat sempre, treballant en equip i escoltant les opinions de tots.

Nosaltres ho havíem aconseguit en un temps record, dos setmanes i per això ens felicitaven els mestres i tornaven a l'escola.

I així va ser com tot va tornar a la normalitat dels dies d'escola....., que si este té tinc el nou iPhone, que si l'altra ha estat en Paris, que si a aquells els han castigat..... un dia normal de classe....